

vi undgår hele den diskussion om, hvorvidt der nu er plads til tomgang, hvordan vi sikrer eksperterne, og hvordan udviklingshjælpen er?

Så bare det ene spørgsmål: Hvorfor kun 4 år til udviklingsrådet på det her område? Måske lige endnu et spørgsmål oveni: Hvorfor skal der være den store forskel på socialområdet og specialundervisningsområdet? Vi taler om 0,7 pct. for børnenes vedkommende og vel om halvdel af de 95.000 voksne. Hvorfor skal der være den voldsomme forskel på den afasiramte og det hjerneskadede barn?

Kl. 22.00

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

For at starte med det sidste spørgsmål:

Det er to forskellige lovgivninger, og når vi taler om serviceloven, så er det et spørgsmål om, hvorvidt man løbende kan forandre tingenes tilstand. Det kan man ikke med den anden lovgivning, så derfor er det et spørgsmål om at beslutte sig.

Til det andet spørgsmål vil jeg nok sige, at der ikke har været nogen intention på noget tidspunkt om, at det her skulle være et besparelsesforslag. Så nøgternt vil jeg sige det: Der bliver ikke taget noget som helst af rammen. Der bliver givet de penge til området, som der hele tiden har været intentioner om at give, så der er ikke nogen besparelser i det, netop derved at vi har lagt ind i ændringsforslaget, at kommunerne er forpligtede til at udbyde denne her undervisning.

Jeg er helt sikker på, at kommunerne udmærket kan finde ud af det på tværs af kommunegrænser i enkelte tilfælde, hvor det ikke har været muligt for dem at opfylde den forpligtelse, de har til at kunne udbyde den pågældende undervisningsgren. Det kan de gøre i dag.

Ja, jeg tror, det var det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Prøv at lade os være meget konkrete: Vi har fem institutioner for autister med meget vidtgående autisme. De bliver fremover kommunalt ejet. Det er institutioner, som foretager udredninger i dag på et meget, meget højt plan. De er jo fremover dybt afhængige af, at der kommer en visitering, det vil sige, at der sker noget fra den enkelte kommune. Det er meget, meget dyre pladser, vi taler om. Hvis der bare er en enkelt plads eller to, der står tom for den kommune, der nu kom-

mer til at eje institutionen, så kan vi risikere, at de må lukke. Hvorfor er der forskel på, om man er blinddøv eller dybt autistisk, hvad angår finansieringen af det?

Så måske det sidste spørgsmål: Hvorfor har Dansk Folkeparti ikke ventet med at lave det her, til man havde gennemført analyserne, og lader kommunerne hjemtage det i den takt, de gerne vil? Hvorfor forskellen på autisme og blinddøve? Den er i hvert fald ikke rationel.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg gentager det, der er blevet sagt tidligere. Vi har lyttet, vi har lyttet os frem til det, som var Evalueringsinstituttets anbefaling fra 2003, nemlig at man skulle gøre noget ved denne her situation, og det er det, vi lige nøjagtig har gjort.

Desuden er det her jo et led i decentraliseringen. Vi ønsker, at der skal være en decentralisering i kommunen. Det er jo også der, hvor vandene skilles i vores politiske holdninger til tingene.

Det er lige nøjagtig, hvad vi ønsker i Dansk Folkeparti, men jeg ved godt, at det ikke er det, som Socialdemokraterne ønsker. Det er klart, at så kan vi aldrig nogen sinde blive enige, og det er nok også en af grundene til, at Socialdemokraterne i sidste ende ikke er i stand til at stemme for det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Man må jo give Dansk Folkepartis ordfører så meget, at der ikke er nogen blusel over at reddegøre for udgangspunktet. Det er ideologisk. Amterne skal nedlægges, og så står man der med specialundervisningen, og hvor skal man ellers gøre af den? Det er da også fint at det er udgangspunktet.

Det, vi har haft meget svært ved at forstå gennem forhandlingerne, er, hvorfor man så alligevel lader det sejle, for selv med det udgangspunkt kunne man godt have lavet en model, som sikrede, at kommunerne var forpligtede i et samarbejde til at sørge for rimelige priser, faglig udvikling, at der var pladser til rådighed for hinanden. Jeg tager det som udtryk for en begyndende dårlig samvittighed eller i hvert fald eftertanke, at ordføreren i den grad betoner, at man vil overvåge området, når det nu er blevet sådan, fordi man havde det ideologiske udgangspunkt, at amterne skulle nedlægges.